

Jurnalul unui puști 1: Jurnalul lui Greg Heffley

Jurnalul unui puști 2: Rodrick e cel mai tare

Jurnalul unui puști 3: Ultima picătură

Jurnalul unui puști 5: Adevărul gol-goluț

Jurnalul unui puști 6: Arest la domiciliu

Jurnalul unui puști 7: A cincea roată la căruță

Jurnalul unui puști 8: Ghinion cu carul

Jurnalul unui puști 9: La drum lung

Jurnalul unui puști 10: Ca pe vremuri

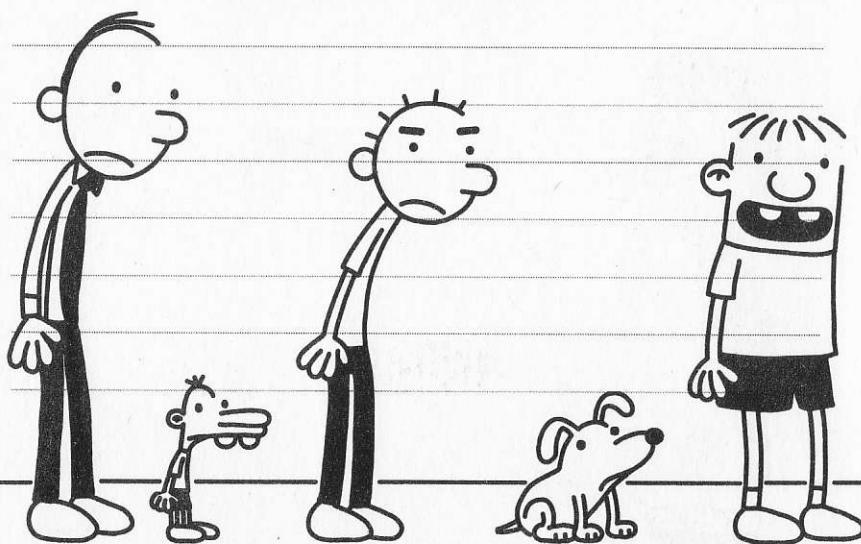
Jurnalul unui puști 11: Dublu sau nimic

Jurnalul unui puști 12: Escapada

Jurnalul unui puști: Jurnalul meu

Jurnalul unui puști, film

iar seria continuă...

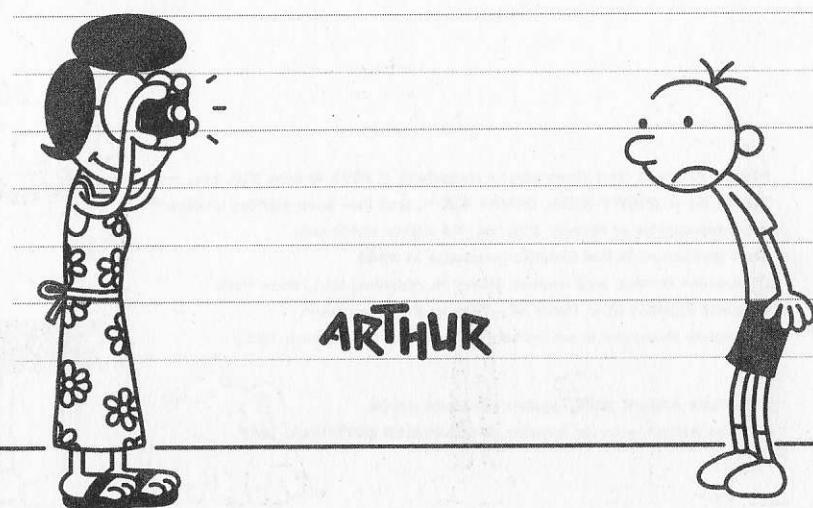

JURNALUL

unui
Puști

CĂLDURĂ MARE

de Jeff Kinney

IUNIE

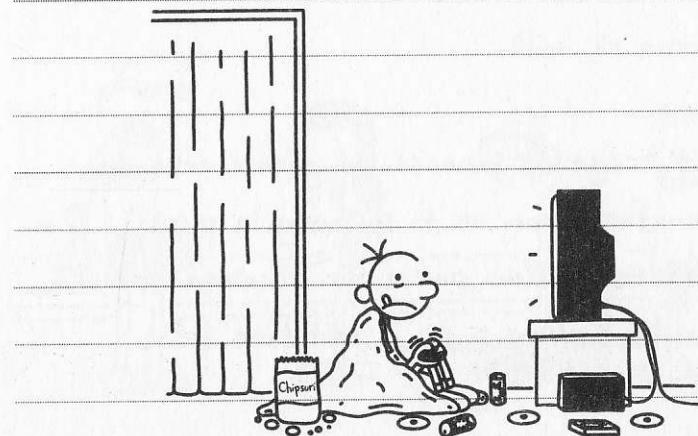
Vineri

Pentru mine, vacanța de vară înseamnă, de fapt, trei luni de învinovătire.

Doar pentru că vremea e frumoasă, lumea se așteaptă să te zbengui toată ziua pe afară. Și, dacă nu faci asta în fiecare zi, oamenii cred că-i ceva în neregulă cu tine.

Dar adevarul e că am fost întotdeauna genul de persoană căreia îi place mai mult să stea în casă.

Vacanța ideală este, pentru mine, în fața televizorului, cu jocuri video, cu jaluzele trase și lumina stinsă.

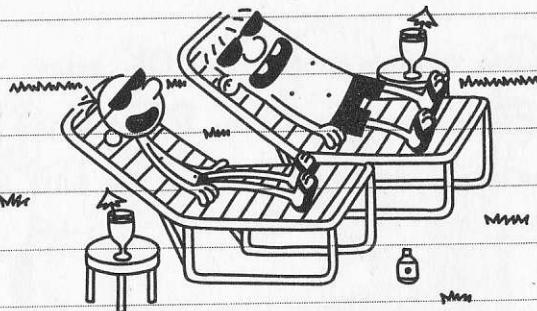
Din păcate, ideea mamei despre vacanță perfectă este diferită de a mea.

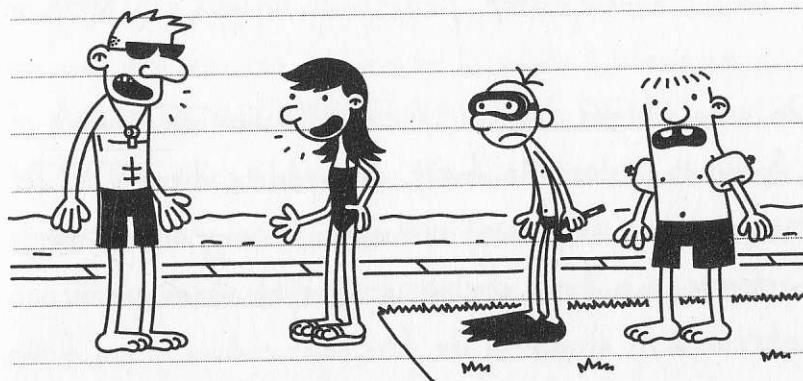
Mami spune că nu-i „normal” ca un copil să stea în casă când e o vreme aşa frumoasă afară. Eu îi spun că vreau să-mi protejez pielea, ca să nu ajung plin de riduri când voi fi bătrân ca ea, dar nici nu vrea să audă.

Mami tot trage de mine să îmi găsească ceva de făcut pe-afară, cum ar fi să merg la piscină. Dar mi-am petrecut prima parte din vacanță de vară la piscina lui Rowley și nu a ieșit bine deloc.

Familia lui Rowley s-a înscris într-un club de agrement și după ce școala s-a sfârșit am mers acolo zilnic.

Apoi am făcut greșeala să invităm o fată, Trista, care de-abia se mutase în cartierul nostru. Am crezut că ar fi drăguț din partea noastră să-i împărtășim stilul nostru de viață de la club. Dar, la cinci secunde după ce am ajuns la piscină, a cunoscut un salvamar și a uitat cu totul de tipii care o invitaseră acolo.

Lecția pe care am învățat-o e că unii oameni nu se gândesc de două ori înainte să se folosească de tine, mai ales când e vorba de un club de agrement.

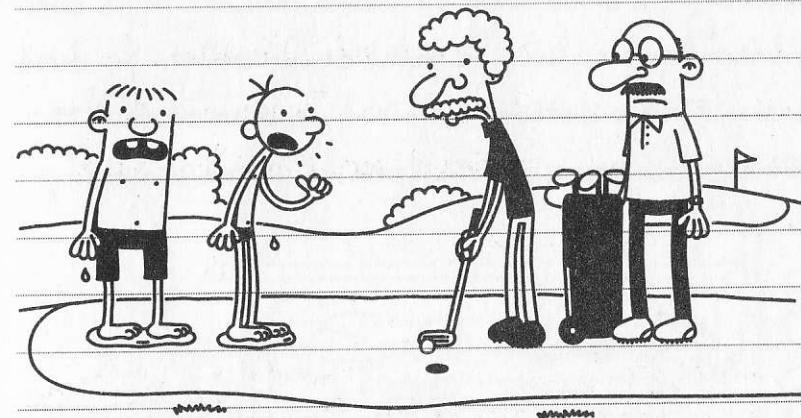
Eu și Rowley suntem oricum mai OK acum, fără o fată care să se țină după noi. Deocamdată suntem amândoi burlaci și în timpul verii e mai bine să fii liber.

De vreo câteva zile calitatea serviciilor de la club a început să lase de dorit. De pildă, uneori temperatura din sauna era cu câteva grade prea fierbinte și o dată chelnerul a uitat să-mi pună o umbrelută în shake-ul de fructe.

M-am plâns tatălui lui Rowley.

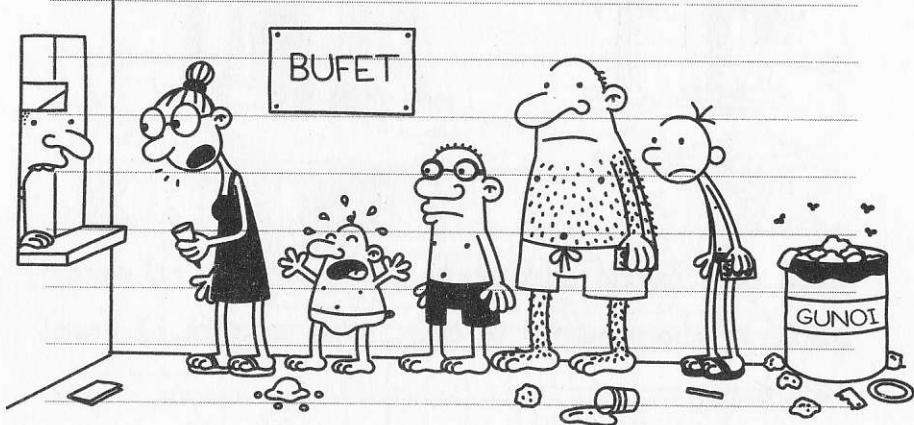
Dar, dintr-un motiv sau altul, domnul Jefferson nu i-a transmis plângerile mele patronului de club.

Ceea ce e destul de ciudat. Dacă eu aş fi cel care plăteşte abonamentul la club, m-aş asigura că face toti banii.

În orice caz, puțin mai târziu Rowley mi-a zis că nu mai are voie să mă invite la piscină, ceea ce e în regulă DIN PUNCTUL MEU DE VEDERE. Sunt mult mai fericit în casă, cu aerul conditionat pornit, unde nu trebuie să verific dacă am vreo albină în paharul de suc de fiecare dată când iau o sorbitură.

Sâmbătă
 Cum am zis, Mami tot încearcă să mă convingă să merg la piscină împreună cu ea și cu fratele meu mai mic, Manny, dar faza e că familia mea are acces doar la bazinul public, nu și la clubul de agrement. Și, după ce-ai gustat o dată viața la club, e greu să te bălăcești din nou cu toată lumea în piscina orașului.

Oricum, anul trecut mi-am jurat că nu mă voi mai întoarce niciodată acolo. La piscina publică trebuie să trec prin vestiar înainte să poți înota, iar asta înseamnă să trec pe lângă zona de dușuri, unde adulții se săpunesc în văzul tuturor.

Prima dată când am trecut prin vestiarul bărbătilor a fost una dintre cele mai traumatizante experiențe din viața mea.

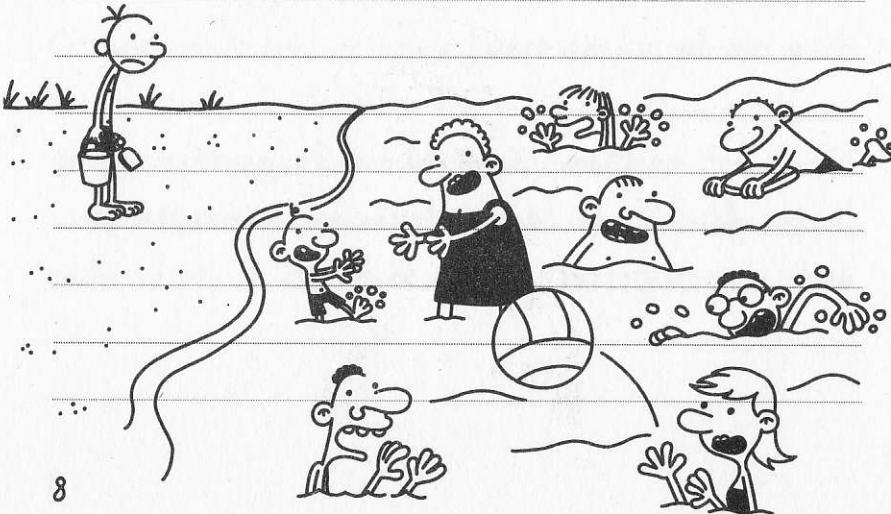

Cred că sunt norocos că nu am orbit pe loc. Serios, nu înțeleg de ce Mami și Tati se chinuie să mă protejeze de filme de groază și de alte chestii de felul acesta dacă o să mă expună la ceva de o mie de ori mai nasol.

Mi-aș dori ca Mami să nu mă mai roage să merg la bazin, fiindcă, de fiecare dată, îmi amintește de acele imagini pe care încerc să le uit.

Ei bine, acum CHIAR că o să rămân în casă pentru restul verii. Mami a făcut aseară o ședință de familie să ne spună că anul acesta stăm prost cu banii și nu vom putea merge la plajă, ceea ce înseamnă că nu vom pleca în vacanță.

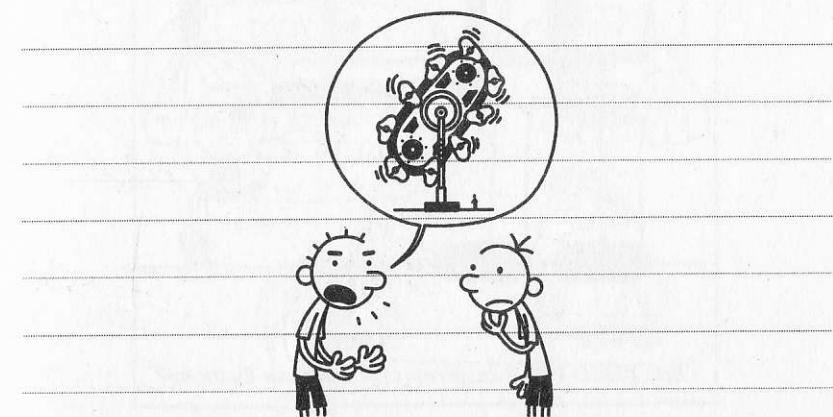
ASTA e nașpa. Eram NERĂBDĂTOR să merg la plajă vara asta. Nu fiindcă îmi plac oceanul și nisipul și toate acestea, pentru că nu-mi plac deloc. Mi-am dat seama acum mult timp că toți peștii din lume, și țestoasele, și balenele își fac nevoie chiar acolo, în ocean. Și se pare că sunt singurul care își bate capul cu treaba asta.

Fratele meu Rodrick face mișto de mine, fiindcă își imaginează că îmi e frică de valuri. Dar vă spun sincer, nu despre asta e vorba.

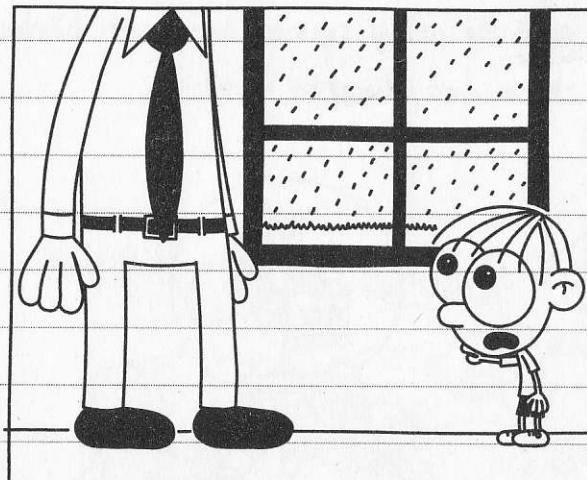

În fine, abia așteptam să merg la plajă fiindcă, în sfârșit, sunt îndeajuns de înalt să mă dau în Zguduie Craniul, o tiribombă super tare de pe faleză. Rodrick s-a dat în Zguduie Craniul de cel puțin o sută de ori și spune că nu ești bărbat dacă nu te-ai dat măcar o dată.

Mami zice că, dacă „facem economii”, putem să mergem la plajă la anul. Apoi a adăugat că putem face totuși o multime de lucruri distractive cu toții, în familie, și că într-o zi ne vom aminti de vara asta ca de „cea mai tare vară”.

Ei bine, acum mai am doar două lucruri de așteptat de la vacanța asta. Primul e ziua mea, și celălalt e apariția ultimului număr din „Drăguțel”. Nu știu dacă am mai spus asta, dar „Drăguțel” e cea mai proastă serie de benzi desenate. Ca să vă faceti o idee, iată ce-a fost în numărul de azi –

Tati, ploaia este transpirația lui Doamne-Doamne?

Dar uite care-i treaba: chiar dacă nu-mi place seria „Drăguțel”, nu pot să mă abțin să n-o citesc – și Tati la fel. Cred că ne place să vedem cât de proastă e.

„Drăguțel” apare de cel puțin treizeci de ani și e desenată de un tip pe nume Bob Post. Am auzit că benzile cu „Drăguțelul” sunt bazate pe întrebările puse de fiul lui, Bob, pe vremea când era tânăr.

